

liczbie istniejących przy każdej z nich urzędów pastorskich,

- e) z wybranych przez filjały delegatów świeckich po jednym z każdego filjału, w którym liczba chrztów w roku 1913 wynosiła co najmniej 25”.

Jako § 153:

„Wybory delegatów świeckich odbywają się w głosowaniu tajnym, bezpośrednim i równym. Prawo wybierania ma każdy członek Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego bez różnicy płci, który w dniu ogłoszenia wyborów ma lat 24, od pół roku przynajmniej mieszka w obrębie danej parafii i we wskazanym terminie zapisał się na liście wyborczej. Głosować można tylko osobiście. Prawo wybieralności ma każdy członek Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego, o ile ukończył lat 30”.

Jako § 154:

„Przeprowadzenie wyborów jest obowiązkiem Konsystorza Ewangelicko-Augsburskiego w Warszawie, który zarazem wydaje przepisy i instrukcje w tym celu potrzebne i oznacza termin wyborów. Wybory odbyć się powinny w ciągu dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy”.

Jako § 155:

„Do udziału w Synodzie Konstytucyjnym powołane będą wszystkie parafie wyznania ewangelicko-augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej”.

Jako § 156:

„Synod Konstytucyjny ma za zadanie przede wszystkim nadanie Kościołowi Ewangelicko-Augsburskiemu w Polsce nowego „Statutu Organizacyjnego” oraz wypracowanie i zaprojektowanie sposobów uzgodnienia obowiązującego ustawodawstwa i położenia prawnego tego Kościoła z artykułem 115 Konstytucji Rzeczypospolitej”.

Art. 2. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia, a wykonanie jej poleca się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Marszałek:

Trąmpczyński

Prezydent Ministrów
i Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
Antoni Ponikowski

258.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 3 kwietnia 1922 r.

w sprawie utworzenia Urzędu Marynarki Handlowej w W. M. Gdańsku.

Na podstawie art. 15 i 18 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. o tymczasowej organizacji władz naczelnych (Dz. P. K. P. № 1, poz. 1), art. 8 konwencji Polsko-Gdańskiej z dnia 9 listopada 1920 r. (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 13, poz. 117) oraz art. 173 umowy między Polską a Wolnym Miastem Gdań-

skiem z dnia 24 października 1921 r. (Dz. U. R. P. 1922 r. № 16, poz. 139) zarządza się co następuje:

§ 1. Dla wykonania wszelkich czynności w sprawach dotyczących marynarki handlowej, przewidzianych w art. 8 konwencji Polsko-Gdańskiej z dnia 9 listopada 1920 r. i art. 173 umowy Polsko-Gdańskiej z dnia 24 października 1921 r. utworzony zostaje w Wolnym Mieście Gdańsku Polski Urząd Marynarki Handlowej.

§ 2. Urząd Marynarki Handlowej wchodzi w skład Komisarjatu Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Gdańsku, jako organ Ministerstwa Przemysłu i Handlu, fachowo i budżetowo od niego zależny.

§ 3. Do zakresu działania Urzędu Marynarki Handlowej w Wolnym Mieście Gdańsku należy wykonywanie praw Państwa Polskiego w stosunku do rejestracji statków noszących banderę gdańską, tudzież rejestracja i nadzór nad sprawnością morską polskich statków handlowych oraz najmem załóg, a w szczególności:

- a) rejestracja statków polskich handlowych morskich,
- b) pomierzenie statków,
- c) inspekcja techniczna statków i ich urządzeń mechanicznych,
- d) inspekcja kotłów statkowych,
- e) kontrola dyplomów personelu okrętowego,
- f) kontrola dzienników statkowych,
- g) wydawanie książek żeglarskich,
- h) ewidencja statków, załóg i ruchu, jak osobowego tak i towarowego,
- i) nadzór i pośrednictwo przy najmie załogi, zatwierdzanie umów między pracodawcą i załogami statków, oraz zwolnienie załogi ze służby,
- j) rozstrzyganie sporów między załogą a pracodawcą,
- k) kontrola nad rejestrem gdańskich statków handlowych,
- l) utrzymanie łączności z Radą Portową w Gdańsku,
- ł) badanie nieszczęśliwych wypadków, jakie napotykają statki polskie na morzu i w porcie,
- m) współdziałanie w sprawach związanych ze stacją meteorologiczną i radiotelegraficzną morską,
- n) wszelkie inne sprawy w dziedzinie marynarki handlowej polecane przez Ministra Przemysłu i Handlu.

W powyższym zakresie przechodzą na Urząd Marynarki Handlowej odpowiednie uprawnienia dawniejszych urzędów i instytucji pruskich i niemieckich.

§ 4. Wydział rejestracyjny Urzędu Marynarki Handlowej w Gdańsku wykonywa rejestrację polskich statków handlowych morskich i kontrolę nad rejestracją statków W. M. Gdańska, tudzież załatwia sprawy awaryjne i wypadków morskich. Kierownikiem wydziału rejestracyjnego jest sędzia rejestracyjny sądu powiatowego w Wejherowie podległy władzom sądowym b. dzielnicy pruskiej w porządku instancyjnym.

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia poleca się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Antoni Ponikowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

259.

Rozporządzenie Rady Ministrów

dnia 21 kwietnia 1922 r.

o rozszerzeniu granic miasta Lipna.

Na zasadzie art. 1 ustawy z 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 19, poz. 92) zarządza się co następuje:

§ 1. Do miasta Lipna włącza się wieś Aleksandrowo wraz ze wszystkimi gruntami i przynależnościami.

Jednocześnie wyłącza się tę wieś z gminy Jastrzębie.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 maja 1922 roku.

Prezydent Ministrów: *Antoni Ponikowski*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Kamieński*
Minister Sprawiedliwości: *Sobolewski*
Minister Skarbu: *Michalski*

260.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 kwietnia 1922 r.

w przedmiocie włączenia do miasta Pułtuska wsi Górki.

Na zasadzie art. 1 ustawy z 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 19, poz. 92) zarządza się co następuje:

§ 1. Do miasta Pułtuska włącza się wieś Górki; jednocześnie wyłącza się tę wieś z gminy Kleszewo.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1922 r.

Prezydent Ministrów: *Antoni Ponikowski*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Kamieński*

261.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 15 marca 1922 r.

w przedmiocie wykonania ustawy o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciwko ospie.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 19 lipca 1919 r. o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciwko ospie (Dz. P. P. № 63, poz. 372) zarządza się co następuje:

§ 1. Postanowieniom ustawy o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciwko ospie podlegają wszystkie osoby, mieszkające w Państwie Polskiem, bez względu na przynależność państwową.

§ 2. Nadzór nad terminowym i prawidłowym przeprowadzeniem szczepienia ochronnego przeciwko ospie, należy do władzy administracyjnej I instancji (lekarza powiatowego), która w tym celu wydaje wszystkie zarządzenia, konieczne do skutecznego przeprowadzenia szczepienia.

§ 3. Celem przeprowadzenia szczepienia każdy powiat dzieli się na okręgi szczepienia, w których ustanawia się punkty szczepienia.

Okręgi nie powinny być rozleglejsze nad 5—7 klm. w promieniu.

Okręgi i punkty szczepienia wyznacza władza administracyjna I instancji na wniosek lekarza powiatowego i zatwierdza władza administracyjna II instancji na wniosek naczelnika wydziału zdrowia.

Doroczne szczepienia odbywają się tylko w punktach szczepienia.

§ 4. Przymusowe szczepienie ochronne przeciwko ospie odbywa się 2 razy do roku, a mianowicie w czasie od 15 kwietnia do 1 lipca i od 15 sierpnia do 1 października.

§ 5. Terminy (dzień i godziny) szczepienia w punktach wyznacza władza administracyjna I instancji (lekarz powiatowy) zawiadamiając o tem zarządy komunalne, które są obowiązane zawiadomić wszystkich podlegających szczepieniu o terminie szczepienia i zebrać ich w punkcie szczepienia.

§ 6. Szczepienie należy poruczać z reguły lekarzom, a w braku tychże — pomocniczemu personelowi lekarskiemu, jak np. medykom, felczerom i t. d. lub innym osobom, odpowiednio przygotowanym. Upoważnień osobom szczepiącym udziela władza administracyjna II instancji (naczelnik wydziału zdrowia) na wniosek władzy administracyjnej I instancji (lekarza powiatowego).

§ 7. Na 2 miesiące przed wiosennym terminem szczepienia (§ 4) zarządy komunalne są obowiązane sporządzić i przesłać właściwej władzy administracyjnej I instancji (§ 21) dokładny spis osób, podlegających szczepieniu ospy ochronnej, przyczem dla każdego punktu szczepienia należy sporządzić oddzielny wykaz.